

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiarium reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

§. 7. De Septima excusatione frigidorum Hæreticorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48233)

cisione standum esse iudicio Ecclesiæ omnes semper Catholici sunt facti.

III. Secundò ostendat, nullam facillè exituram gentem aut sectam, in qua non opinionum & iudiciorum diversitas interdum reperiatur; satis autem infallibilitatem fidei nostræ ex eo probari, quòd in substantialibus omnes conveniamus, & in omnibus controversiis infallibilem Iudicium habeamus, cuius iudicio & definitioni omnes acquiescere debeant.

§. VII.

De septima excusatione frigidorum Hæreticorum.

I. Septima excusatio est, quòd multa vitia reperiuntur inter Catholicos, qualia sunt Pontificum ambitio, et arrogant sibi supra ipsos Reges & Imperatores auctoritatem Cardinalium fastus & luxus: Episcoporum in grege suscipiendi stodiendo socordia: Sacerdotum libido & incontinentia, quibus omnibus tanquam radice tam multa schismata, heresesque sunt exorta. Contra hanc excusationem loquitur Theologus polemicus.

II. Primò ostendat, etiamsi negari non possit, vitiosos frequenter mores in Ecclesia inter Ecclesiasticos fuisse reprobos, multa tamen iisdem per calumniam attribui, dum ingusta Majestas pro ambitione, decor dignitatis pro fastu habetur; certè passim constat, plures longè reperiiri in Ecclesia, qui vitam Clericali dignitati ac statui conformem constituant.

III. Secundò ostendat, etsi hæc omnia vera fore non tamen propterea veritati nostræ quidquam per illa derogari; cum non fides per hæc, sed mores credentium culpantur; unde Christus apud Matt. c. 23. dixit: *Super Caput dram Moysis sederunt scriba & Pharisei; omnia ergo, quae cunquè dixerint vobis, servate, & facite; secundum opera autem illorum nolite facere.* Certè non propterea, quòd in agro Zizania in agro reperiuntur, etiam triticum spernendum est: neque propterea, quòd domus aliqua vitiosis & rimmundet, penitus evertenda est; sed potius emendanda est.

que reformatione indigent, & ipsum corpus in antiquum
 statum reducendum est. Patet ergo, neminem Hæretico-
 rum habere sufficientes causas, ob quas Religionem Catho-
 licam non amplectatur, atque adeo fateri debere cum Re-
 gis Psal. 50. *Tibi soli peccavi, & malum coram te feci,*
non significavi in sermonibus tuis, & vincas, cum iudicaris.

P A R S III.

DE THEOLOGIA DE- FENSIVA.

Primo hoc loco potissimum erit de privata disputatione
 vel conferentia, in qua quandoque Theologus Polemi-
 cus contra unius aut plurium impugnationem defendere
 debet; nam publicas & solemnes disputationes cum Hæreti-
 cis instituere rarò expedit, cum plurima illi habeant effu-
 siva sineque garruli, clamosi, & jactabundi; unde imperitus
 Auditor & Judex facilè illis palmam adscribit, non sine Re-
 gionis nostræ aliqua infamia. Quòd si tamen aliquando
 cum illa ob graves causas suscipienda videretur, ea ipsa
 præcepta, quæ in hac parte pro privatis disputationibus aut
 Conferentiis ritè instituendis suggerentur, ad publicas quo-
 que disputationes facilè transferri poterunt.

C A P U T I.

DE GENERALIBVS PRÆCEPTIS IN DI- SPVTATIONE VEL CONFERENTIA CVM HÆRETICIS OB- SERVANDIS.

Multa quidem præcepta à variis Authoribus præscri-
 buantur ad privatas ejusmodi disputationes vel con-
 ferentias fructuosè instituendas, sed ea ferè omnia ad se-
 ptuaginta septem revocari possunt.

I. Primum itaque præceptum est, ut status quæstio-
 nis accuratè semper præ oculis habeatur, & retineatur; hunc
 quippe Hæretici non rarò malitiosè pervertunt, ut à scopo
 abducant disputantem, & habeant, quod oppugnent. Hinc
 quando